

Sygn. akt III Ca 1368/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Tomasz Tatarczyk

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko D. L.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 15 czerwca 2015 r., sygn. akt I C 383/15

1) zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

a) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 660 (sześćset sześćdziesiąt) złotych

z ustawowymi odsetkami od dnia 19 czerwca 2014 r.,

b) oddala powództwo w pozostałej części,

c) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 163 (sto sześćdziesiąt trzy) złote

z tytułu kosztów procesu;

2) oddala apelację w pozostałej części;

3) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 93 (dziewięćdziesiąt trzy) złote z tytułu

kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO T. Tatarczyk

Sygn. akt III Ca 1368/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z 15 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo, którym powódka, jako nabywca wierzytelności z tytułu umowy pożyczki, dochodziła zapłaty przez pozwaną kwoty 850 zł z odsetkami. Przyczyną oddalenia powództwa było stwierdzenie przez Sąd, że powódka nie wykazała zawarcia przez pozwaną z poprzednikiem prawnym powódki umowy pożyczki.

W apelacji powódka w oparciu o zarzuty naruszenia prawa materialnego i procesowego domagała się zmiany wyroku przez orzeczenie zgodne z żądaniem pozwu, zasądzenia od pozwanej zwrotu kosztów postępowania w obu instancjach, ewentualnie uchylenia wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Faktem jest, że powódka nie złożyła dokumentu umowy pożyczki opatrzonego podpisami kontrahentów. Jak wskazała w pozwie, umowę pożyczki pozwana zawarła z (...) spółką z o.o. w W. za pośrednictwem platformy internetowej. Trafnie wywodzi skarżąca, że w art. 29 ustawy o kredycie konsumenckim przyjęto regułę, według której umowa o kredyt konsumencki powinna być zawarta w formie pisemnej ale nie określono skutków prawnych niedochowania tej formy, zatem przyjęć należy, że zastrzeżona została dla celów dowodowych. Umowę pożyczki, co wynika z treści pozwu, zawarła pozwana z K. Polska na odległość. Przewiduje taką możliwość ustawa o kredycie konsumenckim odsyłając do art. 6 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

Pozwana nie stawiała się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, nie złożyła wyjaśnień ustnie ani na piśmie, w rezultacie wydał Sąd Rejonowy w sprawie wyrok zaoczny.

Podstawę faktyczną wyroku zaocznego określa art. 339 § 2 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem sąd zobowiązany jest bez przeprowadzania postępowania dowodowego przyjąć za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, jeżeli nie budzą one uzasadnionych wątpliwości i nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Powódka wskazała w pozwie, że na mocy umowy przelewu wierzytelności zawartej z (...) spółką z o.o. w W. w dniu 28 listopada 2014 r. nabyła wierzytelność tej spółki wobec pozwanej z tytułu umowy pożyczki. Do pozwu dołączyła kserokopie dokumentów - umowy przelewu wierzytelności i załącznika, umowy ramowej pożyczki, przelewu kwoty 600 zł w wykonaniu umowy pożyczki z 19.05.2014 r. o numerze ahrw7n, zawiadomienia o dokonaniu cesji i wezwania do zapłaty.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy powinien był w oparciu o art. 339 § 2 k.p.c. przyjąć za prawdziwe twierdzenie powódki o zawarciu przez pozwaną z (...) spółką z o.o. w W. umowy pożyczki, o przelewie 600 zł z tytułu pożyczki, cesji wierzytelności. Następnie fakty te poddać ocenie w świetle norm prawa materialnego.

Wobec posiadania przez powódkę dokumentów umowy pożyczki, powiadomienia pozwanej przez powódkę o dokonanej cesji, złożenia kserokopii umowy przelewu wierzytelności, twierdzenie powódki o zawarciu przez nią z (...) spółką z o.o. w W. umowy cesji, związaniu pozwanej ze zbywcą wierzytelności umową pożyczki, wydaniu przedmiotu pożyczki nie budziły wątpliwości.

Przeto za nieuprawnioną uznać należało ocenę Sądu Rejonowego, iż powódka wskutek niezłożenia oryginałów bądź poświadczonych odpisów dokumentów, w tym umowy pożyczki opatrzonej podpisami kontrahentów nie wykazała roszczenia.

Uzasadnione wątpliwości budziło natomiast twierdzenie powódki, że z tytułu umowy pożyczki będącej podstawą żądania pozwu, pozwana zobowiązała się zwrócić 850 zł.

Przedstawione kserokopie dokumentów twierdzenia tego nie uprawdopodobniają.

Z treści umowy ramowej pożyczki wynika, że każda pożyczka udzielana przez pożyczkodawcę jest nieoprocentowana poza przypadkiem, gdy pożyczkobiorca korzysta z prawa odstąpienia od umowy oraz gdy w terminie wymagalności nie dokonuje spłaty pożyczki; jeśli nie zachodzi żaden z tych przypadków, zapłacie podlega cała kwota pożyczki i prowizja naliczana za udzielenie pożyczki.

Powódka wskazała, że pożyczkę udzieloną 19 maja 2014 r. w kwocie 600 zł pozwana zobowiązała się zwrócić do 18 czerwca 2014 r.

Według umowy ramowej, prowizja od pożyczki udzielonej w kwocie 600 zł na okres 30 dni wynosi 60 zł.

W oparciu o treść umowy zawartej przez pozwaną z (...) spółką z o.o. w W. zasądzeniu podlegała przeto kwota 660 zł.

Pozwana nie zaprzeczyła twierdzeniu pozwu, że pożyczki nie zwróciła.

Wskutek przelewu wierzytelności na powódkę, stosownie do art. 509 k.c., przeszły wszelkie związane z nią prawa.

Zgodnie z żądaniem pozwu, od dnia wymagalności spłaty pożyczki, czyli od dnia 19 czerwca 2014 r. zasądzeniu na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. podlegały odsetki w ustawowej wysokości.

Ponieważ powódka nie wykazała, że zobowiązanie pozwanej przeniosło kwotę 660 zł, w tym zakresie powództwo należało oddalić.

Z przytoczonych względów Sąd odwoławczy orzekł jak w sentencji wyroku z mocy art. 386 § 1 i 385 k.p.c., o kosztach postępowania w obu instancjach – po myśli art. 100 k.p.c. przez ich stosunkowe rozdzielanie, powódka wygrała sprawę w 77,6 %, więc w takim zakresie koszty procesu powinna ponieść pozwana, w drugiej instancji koszty postępowania wyniosły 120 zł, obejmowały opłatę od apelacji i wynagrodzenie radcy prawnego, pozwana zobowiązana jest zatem zwrócić powódce, na jej żądanie, 93 zł.

SSO T. Tatarczyk